

[Finansministeren.]

muner og institutioner er afhængige af beslutninger, som statsmyndighederne ikke har direkte indflydelse på. Denne adskillelse mellem den forbrugende myndighed og den betalende myndighed er næppe i alle tilfælde heldig ud fra en økonomisk vurdering af den enkelte disposition, og den er i hvert fald uhensigtsmæssig ud fra ønsket om at kunne styre statens udgiftspolitik. I forbindelse med den igangværende omlægning af landets amts- og kommunalinddeling stræber regeringen derfor efter en omlægning af den hidtidige byrdefordeling mellem stat og kommuner, således at der i størst muligt omfang sker sammenfald af den forbrugende og den betalende instans. I disse overvejelser indgår samtidig spørgsmålet om en decentralisering af ledelsen af visse statslige virksomheder med institutionsafdelinger spredt ud over landet, således at disse fremover henlægges under lokale myndigheder. Herved kan spares en del administration mellem institutioner og den centrale administration, ligesom andre rationaliseringsfordele muliggøres.

Den omtalte omlægning af byrde- og opgavefordelingen mellem stat og kommuner kan dog først bringes til udførelse, når ændringen af den amtskommunale inddeling er fastlagt, og indtil da vil de praktiske muligheder for ændringer af tilskudssystemet være forholdsvis begrænsede.

Blandt andet med henblik på at opnå en større fasthed i budgetlægningen og dermed muliggøre en begrænsning af udgiftsstigningen har regeringen indledt en ny budgetteringsmetode, for hvilken der nærmere er redegjort i indledningen til budgetoverslagene. Hovedindholdet heraf er, at der, inden de enkelte ministerier og styrelser udarbejder deres bidrag til finanslovsforslaget og budgetoverslagene for de følgende finansår, fastlægges rammer, som ikke må overskrides. Dette lader sig naturligvis kun gøre for de områder af udgiftsbudgettet, der ikke er bundet af lovgivningen eller er undergivet en tilsvarende fast binding. Budgetteringsrammerne fastlægges i det pris- og lønniveau, finanslovsforslaget skal udarbejdes i, i år altså i april 1968-priser og lønninger. Dette gælder såvel rammerne for finanslovsforslaget som for budgetoverslagene, således at den budgetmæssige be-

vægelsesmulighed fra det ene finansår til det andet kan aflæses direkte ved sammenligning af de respektive rammer. For at fremme mulighederne for — og tilskynde til — en mere langsigtet planlægning har man samtidig udvidet budgetoverslagsperioden med ét finansår.

De i år udarbejdede budgetter til finanslovsforslag og budgetoverslag omfatter således fire finansår: fra og med 1969-70 til og med 1972-73.

Der er herudover et behov for planlægning på adskilligt længere sigt. Efter overvejelse i et ministerudvalg har regeringen besluttet, at der skal tilvejebringes en sammenhængende perspektivplanlægning f.eks. frem til 1985, omfattende alle statens udgiftsområder. Hensigten var netop at se det samlede perspektiv i den offentlige udgiftspolitik og at skabe mulighed for at vurdere den i relation til hele samfundsøkonomien. De første resultater af dette arbejde påregnes fremlagt om to år.

Samtidig med den ny budgetrammeordning, der skal sikre en forhåndskontrol med udviklingen i statens udgifter, er der i år indført en ændret kontrol med statsstyrelsernes forbrug af personale. Fremgangsmåden er herefter den, at der i de personaleoversigter, der anføres i finanslovsforslagets anmærkninger for hver enkelt styrelse, er fastsat et maksimumstal for heltidsansatte i alle de personalekategorier, der findes i styrelsen. Det vil sige, at der principielt ved finansloven fastsættes samme begrænsning for hele det heltidsansatte personale i staten, som hidtil har været gældende for de små 40 pct., der er ansat i tjenestemandsstilling. Denne udvidede stillingskontrol har nødvendiggjort en ændret udformning af personaleoversigterne samt en ensartet afgrænsning af det personale, der betragtes som heltidsansatte. Som heltidsansatte medregnes herefter ansatte med en daglig arbejdstid på mindst halvdelen af den fastlagte arbejdstid for vedkommende stillingskategori. De nævnte ændringer skaber en mere præcis afgrænsning af, hvor mange nye stillinger de enkelte styrelser kan og må besætte, og imødekommer dermed et ønske fra finansudvalget om et klarere indhold i personaleoversigterne.

Endelig skal jeg nævne, at der er foretaget en ændret opstilling af finanslovsfor-